

Sygn. akt I Ns 102/18

POSTANOWIENIE

dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jerzy Czownicki

Protokolant: st. sekr. sąd Bożena Gotkowska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2019 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z wniosku: (...), E. W. (1), I. Z.

przy udziale: A. S., S. S. (1), E. W. (2), R. R., R. S.

o ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości

p o s t a n a w i a

I. oddalić wnioszek

II. ustalić, że strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie we własnym zakresie

Sędzia Sądu Rejonowego

Jerzy Czownicki

Sygn. akt I Ns 102/18

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Kolbuszowej

z dnia 4 kwietnia 2019 roku

Wnioskiem z dnia (...) (data prezentaty) J. A., E. W. (1) i I. Z. wniosły o ustalenie korzystania z nieruchomości położonej w K. nr działki (...), objętej KW (...) w ten sposób, że będąc współwłaścicielami po 1/8 udziałów do w/w nieruchomości będącej drogą dojazdową do ich posesji, będą mogli zlecać wywóz odpadów komunalnych z przed swoich posesji poprzez dojazd do ich pojazdów komunalnych o nośności 3,5 t odbierających odpady komunalne na zlecenie Gminy (...) a także będą mieli prawo wjazdu pojazdów ciężarowych o nośności powyżej 3,5 tony dowożących materiały budowlane na prowadzonych na ich posesjach budów budynków mieszkalnych. Wnioskodawcy wnieśli również o wprowadzenie zakazu poruszania się po w/w nieruchomości pojazdów mechanicznych, które nie posiadają homologacji, ubezpieczenia, a także nie są zarejestrowane jako pojazdy kołowe. Dodatkowo wnieśli o pozwolenie na postawienie zakazu zatrzymywania się na w/w drodze dojazdowej do posesji leżących przy wspólnej działce (...), w celu zakazania parkowania wszystkim pojazdom korzystającym z drogi, co powoduje jej blokowanie. Na rozprawie w dniu (...) r. pełnomocnik wnioskodawców R. A. wniósł, aby zakaz zatrzymywania, o który wnoszą wnioskodawczyni została ustanowiony na czas zatrzymywania powyżej piętnastu minut. Pełnomocnik uczestników A. S., S. S. (2), E. W. (2) i R. R. adw. K. S. ostatecznie na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2019 r. wniosła

o oddalenie wniosku wnioskodawców w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawców na rzecz uczestników kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przypisanych. Pełnomocnik uczestniczki E. W. (2), J. W. na rozprawie w dniu (...)2019 r. wniósł o zakaz wjazdu śmieciarki na nieruchomość nr (...), o co również wnioskowała uczestniczka R. R..

Sąd ustalił, co następuje:

Nieruchomość gruntowa, oznaczona jako działka nr (...), o pow. 0,3506 ha, położona jest w miejscowości K., gmina (...). Sąd Rejonowy w Kolbuszowej prowadzi dla niej księgę wieczystą Kw. Nr (...). Powyższa nieruchomość stanowi drogę dojazdową do posesji.

Właścicielami działki nr (...) są:

-R. A., udział 1/16,

-R. R., udział 1/4,

-A. S., udział 1/12,

-S. S. (1), udział 1/12,

-J. A., udział 1/16,

-R. S., udział 1/8,

-E. W. (1), udział 1/8,

-E. W. (2), udział 1/12,

-J. Z. i I. Z., udział 1/8,

Uczestniczka J. A. prowadzi działalność gospodarczą. Na jej prośbę odpady komunalne z jej posesji odbierane były przez okres 2-3 miesięcy

z wykorzystaniem dojazdu prywatną drogą wewnętrzną stanowiącą działkę nr (...). Wykorzystywaniu drogi prywatnej sprzeciwiła się uczestniczka A. S.. W związku

z powyższym, Wójt Gminy (...) poinformował o zaistniałym J. A. i obowiązał do wystawiania worków i pojemników z odpadami komunalnymi do drogi publicznej (...), jednocześnie deklarując gotowość odbioru odpadów komunalnych z jej posesji, na podstawie okazanej pisemnej zgody wszystkich współwłaścicieli tej działki na przejazd drogą samochodu przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne.

Współwłaściciele nieruchomości nie są zgodni co do wjazdu pojazdu odbierającego odpady komunalne na teren ich posesji, co stanowi główny konflikt między sąsiadami.

/dowód: wypis z rejestru gruntów (...), odpisy z księgi wieczystej (...), mapy (...), pisma Gminy (...) ((...))/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. W. i L. S., jednak treści ich zeznań, nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika adw. K. S. o przesłuchanie stron postępowania na okoliczność treści podnoszonych w piśmie k. (...) oraz dowodu

z oględzin nieruchomości w celu wykazania stanu nawierzchni, który uniemożliwia przejazd ciężkich pojazdów, na okoliczność stwierdzenia czy wniosek w przedmiotowej sprawie znajduje uzasadnienie w świetle okoliczności

zebranych w sprawie, bowiem przeprowadzone dotychczas postępowanie dowodowe było wystarczające do poczynienia ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na oddalenie w całości. Powód oparł swoje roszczenie na unormowaniu z art. 206 k.c. Zgodnie z ww. przepisem, każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Przepis art. 206 k.c. dotyczy stosunków wewnętrznych pomiędzy współwłaścicielami, które opierają się na współposiadaniu i korzystaniu z rzeczy wspólnej. Zasadą jest zatem wspólne uprawnienie współwłaścicieli, gdyż sam fakt posiadania udziału we własności nie daje prawa do korzystania z jakiegś, nawet ściśle określonej, części rzeczy. Innymi słowy, współposiadanie oznacza łączne władanie do niepodzielnej ręki. Polega ono na wykonywaniu władztwa faktycznego nad rzeczą przez kilka osób, jak to czynią współwłaściciele

w częściach ułamkowych, a więc w sytuacji, w której każdy z nich uważa się - i daje temu wyraz - za takiego współwłaściciela rzeczy. Zakres współposiadania i korzystania z rzeczy przez współwłaściciela powinien uwzględniać prawo do korzystania i posiadania całej rzeczy przez wszystkich współwłaścicieli. Brak podstaw do ograniczania go do takiego udziału

w rzeczy, jaki odpowiada udziałowi współwłaściciela we współwłasności. W związku z tym współwłaścicielowi, pozbawionemu współposiadania przez pozostałych współwłaścicieli (współwłaściciela), przysługuje ochrona petytoryjna. Jest on uprawniony do wytoczenia powództwa o dopuszczenie do współposiadania. Przy czym należy mieć na uwadze, że współposiadanie można podzielić na takie, które wymaga zgodnego współdziałania zainteresowanych współwłaścicieli, i takie, które takiego współdziałania nie wymaga. Jedyne w tym drugim przypadku dopuszczalne jest domaganie się przez współwłaściciela (współwłaścicieli) dopuszczenia do współposiadania

i nieczynienia przeszkód w korzystaniu z rzeczy wspólnej. Tylko wówczas, gdy współposiadanie wymaga zgodnego współdziałania, nie jest możliwe przymuszenie współwłaścicieli do takiego współdziałania. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że mamy w jej stanie faktycznym do czynienia ze współposiadaniem, które nie wymaga zgodnego współdziałania zainteresowanych współwłaścicieli. Chodzi bowiem o korzystanie z pasa gruntu, stanowiącego drogę dojazdową do ich posesji. Wnioskodawczyniom czy też uczestnikom postępowania już z samego faktu posiadania tytułu prawnego do nieruchomości jako współwłaściciela przysługuje uprawnienie – jak wyżej wskazano – do współposiadania i korzystania z rzeczy wspólnej i to niezależnie od wielkości udziału we wspólnym prawie. Uprawnienie współwłaściciela do współposiadania rzeczy wspólnej polega bowiem na tym, że tak jak każdy inny współwłaściciel może on posiadać całą rzecz i korzystać z niej. Jest to więc wspólne uprawnienie, bo żadnemu współwłaścicielowi nie przysługuje z tytułu udziału we własności prawo do wyłącznego korzystania (posiadania) z jakiegś określonej części rzeczy. Każdy ze współwłaścicieli przedmiotowej nieruchomości może z niej korzystać, przysługują im względem niej takie same prawa, mogą drogą tą jeździć, chodzić, czy też wywozić odpady komunalne, ale też obowiązki polegające na jej naprawianiu. W niniejszej sprawie nie mają znaczenia fakty przez kogo droga jest naprawiana

i jakimi materiałami, ile razy w miesiącu śmieciarka przejeżdża drogą, ile razy w roku przejeżdża samochód wiozący drewno, czy też traktor. W takich sprawach każdemu ze współwłaścicieli przysługuje ochrona petytoryjna wynikająca z ochrony własności,

w postępowaniu procesowym. W związku z powyższym Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku

i w punkcie I postanowienia orzekł o jego oddaleniu. O kosztach postępowania orzeczono jak w pkt II postanowienia w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c.

Sędzia Sądu Rejonowego

Jerzy Czownicki

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)(...)(...),

(...)

(...)